19/07/2026

Η πλήρης ανασύσταση

/ Γνώμες

- **Του π. Δημητρίου Μπόκου**

Ο εχθρός γέμισε ερείπια τη χώρα, λεηλάτησε τον πλούτο της, πέρασε απ' το μαχαίρι του πλήθος αμάχων και έφυγε σύροντας πίσω του ένα πολύ μεγαλύτερο πλήθος αιχμαλώτων. Ο υπερασπιστής στρατηγός όμως ανασύνταξε τις δυνάμεις του. Αντεπιτέθηκε. Χτύπησε και κατανίκησε τον εχθρό στην καρδιά του βασιλείου του, στην ίδια την πρωτεύουσά του. Ελευθέρωσε τους αιχμαλώτους και τους επανέφερε στην πατρίδα, μαζί με τους διαρπαγέντες θησαυρούς.

Και όμως!

Οι άνθρωποι σώθηκαν, μα όχι όλοι. Ο ελευθερωτής στρατηγός δεν μπορούσε να επαναφέρει στη ζωή τους νεκρούς, ούτε να διασώσει όσο μέρος της λείας είχε ήδη διασκορπιστεί και κατασπαταληθεί. Δεν μπορούσε να περισώσει ό,τι είχε ήδη διαφύγει οριστικά από τα χέρια του.

Υπάρχει όμως ένας στρατηγός, «βασιλεύς μέγας επί πάσαν την γην», που έχει τη δύναμη να διορθώνει τα πάντα. Που μπορεί να ξαναπάρει ό,τι έχει χαθεί, ό,τι έχει καταστραφεί, ό,τι έχει θανατωθεί. Μπορεί να ξαναφτιάξει τα πάντα όπως ήταν

πριν και ακόμα καλύτερα.

Είναι ο νικητής Χριστός, που έρχεται και αναδημιουργεί ό,τι έχασε ο άνθρωπος. Γι’ αυτό και φροντίζει επιμελώς να μην αφεθεί κανένα μέρος του κατεστραμμένο. Παίρνει πάνω του και σηκώνει από τον τόπο της καταστροφής όλα τα κομμάτια του, ακόμα κι αν έχουν διασκορπιστεί στους τέσσερες ανέμους. Δεν αφήνει ούτε το παραμικρό κομματάκι του. Γιατί ό,τι μείνει πεταμένο κάτω θα χαθεί. Θα σαπίσει. Θα γίνει χώμα. Θα πεθάνει οριστικά. «Το γαρ απρόσληπτον, αθεράπευτον. Ο δε ήνωται τω Θεώ, τούτο και σώζεται» (Αγ. Γρηγορίου Θεολόγου, Επιστολή προς Κληδόνιον, PG 37, 181C-184A).

Τί σημαίνει αυτό;

Ο άνθρωπος θανατώθηκε από τον εχθρό ολόκληρος. Σώμα, ψυχή και νους. Ο διάβολος τον εξουσίασε απόλυτα. Έτσι και ο Χριστός παίρνει πάνω του, προσλαμβάνει, τον όλο άνθρωπο. Κάνει δικά του όλα τα κομμάτια του ανθρώπου. Δεν αφήνει τίποτε απέξω. Παίρνει το σώμα του, την ψυχή του, τον νου του. Ντύνεται ολόκληρη την ανθρώπινη φύση. Δεν παίρνει μέρος της, μόνο σώμα ή μόνο ψυχή και μάλιστα χωρίς τον νου, όπως ανόητα έλεγαν πολλοί αιρετικοί. Γίνεται ο πιο κανονικός, ο πιο πλήρης άνθρωπος.

Κατεβαίνει στο βασίλειο του εχθρού και τον κατανικάει. Και έτσι ντυμένος με την ανθρώπινη φύση, με τον άνθρωπο στους ώμους του, ανεβαίνει. Και όλο ανεβαίνει. Ξεπερνάει τους αγγέλους, τους ουρανούς. Φτάνει ως εκεί που δεν έχει κάτι άλλο ψηλότερα. Στον θρόνο του Θεού. Και κάθεται «εκ δεξιών του Πατρός». Ο άνθρωπος πλέον κάθεται στα δεξιά του Θεού πλήρης,σώμα, ψυχή και νους, ενωμένος τέλεια με τον Θεό.

Αν κάτι από αυτά δεν το έπαιρνε πάνω του ο Χριστός, δεν το προσλάμβανε στον εαυτό του, θα έμενε κάτω. Αθεράπευτο. Στο βασίλειο του εχθρού. Νεκρό. Σώθηκε μόνο ό,τι ενώθηκε με τον Θεό στο πρόσωπο του Χριστού. Γι’ αυτό ο Χριστός δεν έκανε προχειροδουλειές. Πήρε πάνω του προσεκτικά από κάτω όλα τα ανθρώπινα στοιχεία. Ό,τι ήταν του ανθρώπου. Σώμα, ψυχή και νου.Τα ένωσε μέσα του με τον Θεό. Έγινε και παραμένει εσαεί Θεός και άνθρωπος.

Το ασύλληπτο αυτό γεγονός διακήρυξε η Δ΄ Οικουμενική Σύνοδος (Κυριακή των Αγίων Πατέρων).

Και όλα αυτά, για να γίνεται και ο κάθε άνθρωπος θεός, αν βέβαια το θέλει. Με το ζόρι ποτέ!